Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА**

от 17 декември 2003 година

за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО

(ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006
►**M2**	Регламент (ЕО) № 1560/2007 на Съвета от 17 декември 2007 година	L 340	25	22.12.2007

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА

от 17 декември 2003 година

за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехнически проверки, приложими във вътрешнообщностната търговия с определени живи животни и животински продукти с оглед реализацията на вътрешния пазар ([3]), животните за вътрешнообщностна търговия трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на правилата на Общността и да бъдат регистрирани по такъв начин, че първоначалното или транзитното стопанство, център или организация да могат да бъдат проследени. Тези системи за регистрация и идентификация трябваше да обхванат движението на животни на територията на всяка от държавите-членки до 1 януари 1993 година.

(2) Член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за определяне на принципите за управление на организацията на ветеринарни проверки на животни, влизащи в Общността от трети страни, и изменяща и допълваща Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО ([4]) декларира, че идентификацията и регистрацията, предвидени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО, трябва да бъдат направени след като са били извършени ветеринарни проверки, с изключение на животни за клане и регистрираните еднокопитни.

(3) Правилата относно идентификацията и регистрацията на животни от рода на овцете и козите бяха установени в Директива 92/102/ЕИО ([5]). По отношение на животните от рода на овцете и козите, опитът, и по-специално кризата с болестта шап, показа, че прилагането на Директива 92/102/ЕИО не е довело до задоволителни резултати и се

([1]) Становище от 17 декември 2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([2]) ОВ C 208, 3.9.2003 г., стр. 32.
([3]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 2002/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 315, 19.11.2002 г., стр. 14).
([4]) ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 16, 22.1.1996 г., стр. 3).
([5]) ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

▼B

нуждае от подобрение. Ето защо е необходимо да се установят по-строги и точни правила, както бе направено за животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) ([1]).

(4) От структурата на законодателството на Общността, и по-специално от Регламент (ЕО) № 1760/2000, следва, че общите понятия за животновъд и стопанство не важат за ветеринарните кабинети или клиники. Обхватът на тези понятия трябва да се дефинира по-ясно, за да стане законодателството по-разбираемо.

(5) Директива 92/102/ЕИО следва да се измени и допълни така, че да указва ясно, че животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) вече са изключени от нейния обхват и по същия начин да изключи животни от рода на овцете и козите.

(6) Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, засягащи търговията в Общността с говеда и свине ([2]) следва също да бъде изменена и допълнена с оглед осъвременяване на посочените там препратки към разпоредбите в законодателството на Общността относно идентификацията на посочените животински видове.

(7) През 1998 г. Комисията предприе широкомащабен проект за електронна идентификация на животни (IDEA) и окончателният доклад бе завършен на 30 април 2002 г. Този проект показа, че би могло да се постигне значително подобрение в системите за идентификация на животни от рода на овцете и козите чрез използването на електронни идентификатори за такива животни, при условие, че бъдат изпълнени определени условия, засягащи съпътстващите мерки.

(8) Технологията за електронна идентификация на животни от рода на овцете и козите е достатъчно разработена, за да може да бъде приложена. По-нататъшното разработване на прилагащи мерки, необходими за правилното въвеждане на системата за електронна идентификация в цялата Общност, като вземе предвид ефективна система за идентификация и регистрация, която позволява бъдещо развитие в областта на прилагането на електронна идентификация в цялата Общност, би трябвало да позволи индивидуалната идентификация на животните и стопанството, в което са родени.

(9) За да бъдат взети предвид бъдещите разработки в областта на електронната идентификация на животни от рода на овцете и козите и, по-специално опитът, придобит от приложението им, Комисията предоставя на Съвета доклад относно възможните приложения на електронната идентификационна система в цялата Общност, както и изготвя необходимите предложения.

(10) Комисията, по-специално с оглед на разработките, проведени от нейния Съвместен изследователски център, също така представя подробни технически указания, дефиниции и процедури за техническите параметри на идентификаторите и отчитащите уреди, тестови процедури, критерии за приемане и образец за сертификат на одобрени тестови лаборатории, осигуряването на подходящи идентификатори и

([1]) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1226/2002 на Комисията (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 13).

▼B

отчитащите уреди, приложението на идентификаторите, тяхното отчитане и възстановяване, кодификация на идентификаторите, обща терминология, речник на данните и комуникационни стандарти.

(11) В държавите-членки със сравнително малък брой животни от рода на овцете и козите въвеждането на система за електронна идентификация може и да не е оправдано; следователно, препоръчително е да се разреши тези държави-членки да въвеждат системата по избор. Трябва да бъде приета и разпоредба за бърза процедура, която да коригира демографските прагове, под които електронната идентификация може да бъде по избор.

(12) За да е възможно да се проследи движението на животни от рода на овцете и козите, животните трябва да бъдат правилно идентифицирани и движението им да може да бъде следено.

(13) Необходимо е животновъдите да поддържат актуална информация за животните в техните стопанства. Минималната изисквана информация следва да бъде единна за цялата Общност.

(14) Всяка държава-членка създава централен регистър, включващ актуален списък на всички животновъди, които са предмет на изискванията на настоящия регламент и които осъществяват такава дейност на територията ѝ, като ще съдържа минималната информация, единна за цялата Общност.

(15) С цел бързо и точно проследяване на животните, всяка държава-членка създава компютърна база данни, в която са включени всички стопанства на територията ѝ, както и движението на животните.

(16) Естеството на средствата за идентификация се определя на база Общност.

(17) Лицата, занимаващи се с търговия на животни, водят отчети за сделките с тях и компетентният орган има достъп до тези документи при поискване.

(18) За да се гарантира, че настоящият регламент се прилага правилно, е необходимо да се подсигури бърза и ефективна обмяна на информация между държавите-членки относно средствата за идентификация и свързаните документи. Разпоредбите на Общността, отнасящи се до това, са приети с Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. за взаимното сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството за митниците и земеделието ([1]), и с Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. за взаимно сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството в областта на ветеринарномедицинската дейност и зоотехниката ([2]).

(19) С оглед да се гарантира надеждността на споразуменията, предвидени в настоящия регламент, е необходимо държавите-членки да приложат подходящи и адекватни мерки за контрол, без да се засяга Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности ([3]).

([1]) ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.
([3]) ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 23.

▼B

(20) За да бъде взета предвид системата, установена с настоящия регламент за отпускане на определени средства за подпомагане съгласно Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г. относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители ([1]), посоченият регламент следва да бъде изменен и допълнен съответно.

(21) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за уреждане на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Всяка държава-членка създава система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

2. Настоящият регламент се прилага без да се засягат правилата на Общността, които могат да бъдат създадени с цел унищожаване на болести или за целите на контрола, и без да се засяга Директива 91/496/ЕИО и Регламент (ЕО) № 1782/2003.

Член 2

За целта на настоящия регламент:

а) „животно“ означава всяко животно от рода на овцете или козите;

б) „стопанство“ означава всяко предприятие, всяка структура, или в случай на пасищно животновъдство, всяка среда, в която се държат, отглеждат или третират животни постоянно или временно, с изключение на ветеринарни кабинети или клиники;

в) „животновъд“ означава всяко физическо или юридическо лице, което носи отговорност за животните, дори и временно, с изключение на ветеринарни кабинети или клиники;

г) „компетентен орган“ означава централният орган или органи в дадена държава-членка, които са отговорни или на които е поверено провеждането на ветеринарни проверки и прилагането на настоящия регламент, или, в случай на контрол на премиите, органът, на който е поверено прилагането на Регламент (ЕО) № 1782/2003;

д) „вътрешнообщностна търговия“ означава търговия по смисъла на член 2, параграф 6 от Директива 91/68/ЕИО ([3]).

Член 3

1. Системата за идентификация и регистрация на животни включва следните елементи:

а) средства за идентификация с цел идентифициране на всяко животно;

([1]) ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
([3]) ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.

▼B

б) актуални регистри, които да се поддържат във всяко стопанство;

в) документи за движение на животните;

г) централен регистър или компютърна база данни.

2. Комисията и компетентният орган на съответната държава-членка имат достъп до цялата информация, която е предмет на настоящия регламент. Държавите-членки и Комисията взимат необходимите мерки, за да осигурят достъп до тази информация на всички заинтересовани страни, включително организации на потребителите, признати от държавата-членка, при условие че са спазени изискванията за защита и поверителност на информацията, предвидени в националното законодателство.

Член 4

1. Всички животни в дадено стопанство, родени след 9 юли 2005 г. ►**M1** за България и Румъния датата на присъединяването ◄, се идентифицират в съответствие с параграф 2 в рамките на период, определен от държавата-членка, считано от раждането на животното и при всички положения преди животното да е напуснало стопанството, в което е родено. Този период е не по-дълъг от шест месеца.

Чрез дерогация държавите-членки могат да удължават периода, който, обаче, не може да надхвърля девет месеца за животни, отглеждани при екстензивно или пасищно животновъдство. Съответните държави-членки информират Комисията за предоставената дерогация. Ако е необходимо, могат да бъдат приети правила за прилагане в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. а)
Животните се идентифицират първо чрез средствата за идентификация, които отговарят на изискванията от раздел А.1 до А.3 от приложението към настоящия регламент, и

б) второ, чрез средствата за идентификация, одобрени от компетентния орган и отговарящи на техническите характеристики, изброени в раздел А.4 от приложението към настоящия регламент.

в) Въпреки това, до датата, посочена в член 9, параграф 3, второто средство за идентификация може да бъде заменено от системата, посочена в раздел А.5 на приложението към настоящия регламент, освен в случаите на животни, включени във вътрешнообщностната търговия.

г) Държавите-членки, които въвеждат системата, посочена в буква в), искат нейното одобрението от Комисията съгласно процедурата, предвидена в член 13, параграф 2. За целта Комисията проверява документацията, предоставена от държавите-членки, и извършва необходимите проверки за оценка на системата. Когато тези проверки приключат, Комисията, в рамките на 90 дни от получаването на молбата за одобрение, предава на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните доклад заедно с проект за подходящи мерки.

3. Въпреки това, за животни, предназначени за клане преди навършване на 12-месечна възраст и които не са предназначени нито за вътрешнообщностна търговия, нито за износ за трети държави, идентификационнният метод, описан в раздел А.7 от приложението към настоящия регламент, може да бъде разрешен от компетентния орган като алтернатива на средствата за идентификация, посочени в параграф 2.

4. Всяко животно, внесено от трета страна, което след 9 юли 2005 г. ►**M1** за България и Румъния датата на присъединя-

▼B

ването ◄, е подложено на проверките, установени в Директива 91/496/ЕИО, и което ще остане на територията на Общността, се идентифицира в съответствие с параграф 2 в стопанството по местоназначение, което отглежда живи животни, в рамките на период, определен от държавата-членка, но не по-дълъг от 14 дни след като е преминало тези проверки, и при всички положения преди напускане на стопанството.

Първоначалната идентификация, осъществена от третата страна, се записва в регистъра на стопанството, предвиден в член 5, заедно с идентификационния код, който му е даден от държавата-членка на местоназначението.

Въпреки това, идентификацията, предвидена в параграф 1, не е необходима за животно, предназначено за клане, ако животното е транспортирано директно от граничния ветеринарно-медицински контролен пункт до кланица, разположена в държавата-членка, където се осъществяват проверките, посочени в първата алинея, и животното бива заклано до пет работни дни от преминаването през тези проверки.

5. Всяко животно, произхождащо от друга държава-членка, запазва първоначалната си идентификация.

6. Нито едно средство за идентификация не може да бъде премахнато или заменено без разрешението на компетентния орган. Там, където средство за идентифициране е станало неясно или е изгубено, се поставя заместител със същия код, колкото е възможно най-бързо, в съответствие с разпоредбите на настоящия член. В допълнение към кода и за разлика от него, заместителят може да носи знак с видоизменения номер на заместителя.

Въпреки това, компетентният орган може, под свой контрол, да разреши заместващите средства за идентифициране да носят различен код, при условие, че не се прави компромис с целта за проследяемост, особено в случай на животни, идентифицирани в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

7. Средствата за идентификация се предоставят на стопанствата, разпределят се и се поставят на животните по начин, определен от компетентния орган.

8. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на средствата и метода за идентификация, използвани на тяхната територия.

9. До датата, посочена в член 9, параграф 3, държавите-членки, които по желание са въвели електронна идентификация в съответствие с разпоредбите на раздел А.4 и А.6 от приложението към настоящия регламент, трябва да гарантират, че индивидуалният номер за електронна идентификация и характеристиките на използваните средства са посочени в съответния сертификат, съобразно Директива 91/68/ЕИО, придружаващ животните, които са обект на вътрешнообщностна търговия.

Член 5

1. Всеки животновъд, с изключение на превозвача, трябва да поддържа актуален регистър, съдържащ най-малко информацията, посочена в раздел Б от приложението към настоящия регламент.

2. Държавите-членки могат да изискват животновъдите да включат допълнителна информация в регистъра, посочен в параграф 1, в допълнение на информацията, изброена в раздел Б от приложението към настоящия регламент.

3. Регистърът е във формат, одобрен от компетентния орган, поддържа се на ръка или в компютърна форма, и по всяко време при поискване е на разположение в стопанството и на компе-

▼B

тентния орган, за минимален период, определен от компетентния орган, но за не по-малко от три години.

4. Чрез дерогация от параграф 1, регистърът с информацията, изисквана в раздел Б от приложението към настоящия регламент, се поддържа по избор във всяка държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, която съдържа тази информация.

5. При поискване всеки животновъд предоставя на компетентния орган цялата информация относно произхода, идентификацията и, където е възможно, местоназначението на животните, които животновъдът е притежавал, отглеждал, транспортирал, продавал или заклал през последните три години.

6. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на стопанския регистър, използван на тяхната територия, а където е приложимо и направената дерогация от разпоредбите в параграф 1.

Член 6

1. Считано от 9 юли 2005 г. ►**M1** за България и Румъния датата на присъединяването ◄ всеки път, когато дадено животно бива придвижвано на национална територия между две отделни стопанства, то е придружено от документ за движение, на базата на модел, съставен от компетентния орган, и съдържащ най-малко информацията, изброена в раздел В от приложението към настоящия регламент, който е попълнен от животновъда, ако компетентният орган не го е попълнил.

2. Държавите-членки могат да включват допълнителна информация, освен тази, която се съдържа в раздел В от приложението към настоящия регламент, относно документа за движение, предвиден в параграф 1, или да изискват такава информация да бъде включена.

3. Животновъдът в стопанството по местоназначение пази документа за движение в продължение на минимален период, определен от компетентния орган, но не по-малко от три години. При поискване той предоставя на компетентния орган копие от него.

4. Чрез дерогация от параграф 1, документът за движение не е задължителен в държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, съдържаща минималната информация, изисквана в раздел В от приложението към настоящия регламент, с изключение на подписа на животновъда.

5. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на документа за движение, използван на тяхната територия, а, когато е приложима, и дерогацията, посочена в параграф 4.

Член 7

1. Държавите-членки гарантират, че компетентният орган има централен регистър на всички стопанства, свързани с животновъди на тяхната територия, с изключение на превозвачи.

2. Регистърът включва идентификационния код на стопанството или, ако е одобрено от компетентния орган, този на животновъда, без превозвача, дейността на животновъда, вида на продукцията (месо или мляко) и отглежданите видове. Ако животновъдът отглежда животни постоянно, той прави опис на отглежданите животни на равни интервали от време, определени от компетентния орган на държавата-членка, но най-малко един път годишно.

▼B

3. Дадено стопанство остава вписано в централния регистър за три последователни години, след като не е имало животни. Считано от 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄ регистърът се включва в компютърната база данни, посочена в член 8, параграф 1.

Член 8

1. Считано от 9 юли 2005 г. ►M1 за България и Румъния датата на присъединяването ◄компетентният орган на всяка държава-членка създава компютърна база данни в съответствие с раздел Д.1 от приложението към настоящия регламент.

2. Всеки животновъд, с изключение на превозвача, в рамките на 30 дни за информация, свързана със животновъда или със стопанството, и в рамките на седем дни за информация, свързана с движението на животни, предоставя на компетентния орган:

а) информацията за включване в централния регистър и резултата от описа, посочен в член 7, параграф 2 и изискваната информация за създаването на базата данни, посочена в параграф 1;

б) в държавите-членки, прилагащи дерогацията, предвидена в член 6, параграф 4, при всяко превозване на животно подробностите за движението, както е посочено в документа за движение по член 6.

3. При желание, компетентният орган на всяка държава-членка може да създаде компютърна база данни, съдържаща най-малко информацията, изброена в раздел Д.2 от приложението към настоящия регламент.

4. Държавите-членки могат да включат в компютърната база данни, посочена в параграфи 1 и 3, още информация в допълнение на информацията, изброена в раздели Д.1 и Д.2 от приложението към настоящия регламент.

5. Считано от 1 януари 2008 г. базата данни, посочена в параграф 3, е задължителна.

Член 9

1. Насоките и процедурите за прилагането на електронната идентификация се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. Решенията, посочени в параграф 1, се приемат с цел да се подобри приложението на общата електронна идентификация.

▼M2

3. Считано от 31 декември 2009 г. електронната идентификация съгласно насоките, посочени в параграф 1 и в съответствие със съответните разпоредби на раздел А от приложението, става задължителна за всички животни.

▼B

Въпреки това, държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на овцете и козите е 600 000 или по-малко, могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни, които не са обект на вътрешнообщностна търговия.

Държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на козите е 160 000 или по-малко, също могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни от рода на козите, които не са обект на вътрешнообщностната търговия.

▼M2

4. До 31 декември 2009 г. държавите-членки могат да въведат задължителната употреба на електронна идентификация за животни, родени на тяхна територия.

▼B

Член 10

1. Измененията на приложенията и мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

Тези мерки по-специално засягат:

а) минималното ниво на проверките, които следва да бъдат направени;

б) прилагането на административни наказания;

в) необходимите преходни разпоредби за началния период на системата.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2, следните данни могат да бъдат актуализирани:

а) крайните срокове за осигуряване на информацията, посочени в член 8, параграф 2;

б) демографските прагове за добитък, посочени в член 9, параграф 3, втора и трета алинея.

Член 11

1. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията самоличността на компетентния орган, който е отговорен за осигуряване на съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

2. Държавите-членки трябва да гарантират, че всяко лице, което отговаря за идентификацията и регистрацията на животни, е получило инструкция и указание относно свързаните разпоредби в приложението към настоящия регламент, и че съществуват подходящи курсове за обучение.

Член 12

1. Държавите-членки взимат всички необходими мерки, за да обезпечат съответствие с разпоредбите на настоящия регламент. Предвидените проверки не засягат каквито и да е проверки, които Комисията може да осъществява в съответствие с разпоредбите на член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.

2. Държавите-членки установяват правилата относно наказания, които се прилагат за нарушения на настоящия регламент, и вземат всички мерки, които са необходими, за да обезпечат тяхното прилагане. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, съразмерни и разубеждаващи.

3. Експертите от Комисията, заедно с компетентните органи:

а) проверяват дали държавите-членки се съобразяват с изискванията на настоящия регламент;

б) ако е необходимо, правят проверки на място, за да гарантират, че проверките, предвидени в параграф 1, се осъществяват в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

▼B

4. Държава-членка, на чиято територия се провежда проверка на място, осигурява на експертите от Комисията каквато и да е помощ, от която имат нужда при изпълнение на техните задачи.

Резултатът от проведените проверки трябва да бъде обсъден с компетентния орган на дадената държава-членка преди да бъде изготвен и разпространен окончателният доклад.

5. Когато Комисията сметне, че резултатът от проверките оправдава това, тя преразглежда ситуацията в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, посочен в член 13, параграф 1. Тя може да приеме необходимите решения в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

6. Комисията наблюдава развитието на ситуацията. С оглед на развитието и в съответствие с процедурата по член 13, параграф 2, тя може да измени или отмени решенията, посочени в параграф 5.

7. Подробни правила за приложението на настоящия член се приемат, при необходимост, в съответствие с процедурата по член 13, параграф 2.

Член 13

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

2. В случаите, когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 14

Регламент (ЕИО) № 1782/2003 се изменя, както следва:

1. член 18, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. В случай на прилагане на членове 67, 68, 69, 70 и 71, интегрираната система включва система за идентификация и регистрация на животни, изградена от една страна в съответствие с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно системата за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) и етикетирането на говеждо месо и на продукти от говеждо месо (*), а от друга страна с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите (**).

(*) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.
(**) ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.“

2. в член 25, параграф 2, втората алинея се заменя със следния текст:

„Тези системи, и особено системата за идентификация и регистрация на животни, създадена в съответствие с Директива 92/102/ЕИО, Регламент (ЕО) № 1760/2000 и Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и реги-

([1]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

▼B

страция на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, трябва да са съвместими, по смисъла на член 26 от настоящия регламент, с интегрираната система.“;

3. член 115, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, за да бъде квалифицирано за премия, животното бива идентифицирано и регистрирано в съответствие с тези правила.“;

4. следната точка 8а се добавя към раздел А от приложение III:

„8а.	Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8).	Членове 3, 4, и 5“

Член 15

Директива 92/102/ЕИО се изменя, както следва:

1. член 2, буква а) се заменя със следния текст:

„а)животно означава всяко животно от видовете, посочени в Директива 64/432/ЕИО (*), различно от животно от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).

_____

(*) ОВ № 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.“

2. член 3, параграф 2 се заменя със следния текст:

„На държавите-членки може да бъде разрешено съгласно процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, да изключват от списъка в параграф 1, буква а), физически лица, които отглеждат само едно прасе, предназначено за лична употреба или консумация, или да вземат предвид определени обстоятелства при условие, че това животно е подложено на контролните мерки, посочени в тази директива, преди каквото и да е движение.“;

3. член 4 се изменя и допълва със следния текст:

а) параграф 1, буква а) се изменя и допълва, както следва:

— в първата алинея думите „едър рогат добитък (ЕРД) или“ се заличават,

— във втората алинея думите „от всички раждания, смъртни случаи и движения“ се заместват от „от движения“,

— четвъртата алинея се заличава;

б) параграф 1, буква б) се заличава;

в) параграф 3, буква б), първа алинея се заменя със следния текст:

„всеки животновъд, чиито животни са с местоназначение или идват от пазара или събирателен център, предоставя документ, съдържащ подробности за въпросните животни, на обслужващото лице на пазара или в събирателния център, което временно е животновъд.“;

▼B

4. член 5 се изменя и допълва, както следва:

   а) параграф 2 се заличава;

   б) параграф 3 се изменя и допълва, както следва:

      — в първата алинея думите „с изключение на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД)“ се заличават,

      — втората алинея се заменя от следния текст:

      „Държавите-членки могат, в очакване на решението, предвидено в член 10 от настоящата директива и чрез дерогация от член 3, параграф 1, буква в), втора алинея от Директива 90/425/ЕИО, да прилагат техни национални системи за всички движения на животни на тяхна територия. Тези системи трябва да позволяват идентификацията на стопанството, от което идват животните и на стопанството, в което са били родени. Държавите-членки уведомяват Комисията за системите, които възнамеряват да въведат за тази цел, считано от 1 юли 1993 г. за прасета. В съответствие с процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, може да бъде поискано дадената държава-членка да направи промени в системата си, ако не изпълнява горепосоченото изискване.“,

      — четвъртата алинея се заличава;

   в) параграф 4 се заличава;

5. член 11, параграф 1, първото и третото тире се заличават.

Член 16

Член 3, параграф 2, буква г) от Директива 64/432/ЕИО се заменя със следния текст:

„г)се идентифицира в съответствие с разпоредбите на Директива 92/102/ЕИО, в случай на свине, и в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1760/2000, в случай на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).“

Член 17

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 14, 15 и 16 се прилагат от 9 юли 2005 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

A. **Средства за идентификация**

1. Ушните марки трябва да бъдат поставени така, че да бъдат лесно видими от разстояние.

2. Ушните марки и другите средства за идентификация трябва да съдържат следните елементи:

— първите знаци идентифицират държавата-членка, в която се намира стопанството, където животното е идентифицирано първоначално. За тази цел се използва двубуквен или трицифрен код на страната ([1]) в съответствие с ISO 3166,

— след кода на страната следва индивидуален код, съдържащ не повече от 13 цифри.

В допълнение на информацията, предвидена в този параграф, компетентните органи на държавите-членки могат да одобрят баркод и прибавянето на допълнителна информация от животновъда, при условие че четливостта на идентификационния номер не се нарушава.

3. Първото средство за идентификация, посочено в член 4, параграф 2, буква а), представлява ушната марка, одобрена от компетентния орган, поставена на едното ухо и изработена от неразграждащ се материал, устойчив на пипане, лесно четлива през целия живот на животното и направена така, че да се поставя на животното, без да му причинява болка или вреда. Ушната марка може да не се използва отново, а надписите, предвидени в точка 2, трябва да не могат да се заличават.

4. Второто средство за идентификация, посочено в член 4, параграф 2), буква б), може да представлява:

— ушна марка със същите характеристики като посочените в точка 3,

или

— татуировка, с изключение на животните, които са обект на вътрешнообщностната търговия,

или

([1])

Австрия	AT	040
Белгия	BE	056
▼M1		
България	BG	100
▼B		
Дания	DK	208
Финландия	FI	246
Франция	FR	250
Германия	DE	276
Гърция	EL	300
Ирландия	IE	372
Италия	IT	380
Люксембург	LU	442
Нидерландия	NL	528
Португалия	PT	620
▼M1		
Румъния	RO	642
▼B		
Испания	ES	724
Швеция	SE	752
Обединеното кралство	UK	826.

▼B

— само в случай на животни от рода на козите, знак на надкопитната става,

или

— електронен транспондер (електронно устройство, което приема радарен сигнал, идентифицира го и изпраща автоматично отговор на предавателната станция), в съответствие с характеристиките, изброени в точка 6.

5. Системата, посочена в член 4, параграф 2, буква в), изисква идентификацията на животните както по стопанството, така и индивидуално, предвижда процедура за подмяна, когато средствата за идентификация са станали нечетливи или са изгубени, под контрола на компетентния орган и без да прави компромис с проследяемостта между стопанствата, като целта е да се контролират епизоотични болести и да позволява придвижването на животните да бъде проследено в рамките на националната територия.

6. Електронният идентификатор трябва да отговаря на следните технически характеристики:

— само четящи пасивни транспондери (електронни устройства), използващи HDX- или FDX-B технология, в съответствие с ISO стандарти 11784 и 11785,

— електронните идентификатори трябва да бъдат четими от четящите устройства, отговарящи на ISO стандарт 11785, и четящи HDX- или FDX-B транспондери (електронни устройства),

— разстоянието за четене на портативни четящи устройства трябва да бъде минимум 12 см за маркировка на ухото и минимум 20 см за болусите за преживяне, а за стационарните четящи устройства минимум 50 см както за маркировка на ухото, така и за болусите за преживяне.

7. Идентификационният метод, определен в член 4, параграф 3, е както следва:

— животните се идентифицират по поставена ушна марка, одобрена от компетентния орган,

— ушната марка трябва да бъде направена от неразграждащ се материал, устойчив на пипане, лесно четлива и направена така, че да се поставя на животното, без да му причинява болка или вреда. Ушната марка не може да се използва отново и трябва да съдържа надписи, които не могат да се заличават,

— ушната марка трябва да съдържа поне двубуквения код на страната и идентификационния код на стопанството, в което е родено животното.

Държавите-членки, които използват този метод, трябва да информират Комисията и държавите-членки в рамките на Комитета, посочен в член 13, параграф 1. Ако животните, идентифицирани съгласно тази точка, се отглеждат след навършване на 12-месечна възраст или са предназначени за вътрешнообщностна търговия или за износ за трети държави, те трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с точки 1 до 4.

Б. **Регистър на стопанството**

Регистърът на стопанството трябва да съдържа най-малко следната информация:

1. От 9 юли 2005 г. ►**M1** за България и Румъния датата на присъединяването ◄:

— идентификационният код на стопанството,

— адресът на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското разположение на стопанството,

— вида на продукцията,

— резултатът от последния опис, съгласно член 7, и датата, на която е бил проведен,

▼B

— име и адрес на животновъда,

— в случай че животните напускат стопанството, името на превозвача, регистрационният номер на транспортните средства, с които се превозват животните, идентификационният код или името и адреса на стопанството по местоназначение или, в случай, че животните се превозват до кланица, идентификационният код или името на кланицата и датата на заминаване, или дубликат или сертифицирано копие на документа за движение, посочен в член 6,

— в случай, че животните пристигат в стопанството, идентификационният код на стопанството, от което е трансферирано животното, и датата на пристигане,

— информация относно каквато и да е замяна на маркировки или електронни уреди.

2. От определената дата съгласно член 9, параграф 3 за всяко животно, родено след тази дата, се актуализира следната информация:

— идентификационният код на животното,

— годината на раждане и датата на идентификация,

— месецът и годината на смъртта на животното в стопанството,

— расата и, ако е известно, генотипът.

Въпреки това, за животни, идентифицирани в съответствие с точка 7 от раздел А, информацията, посочена в точка 2 от този раздел, трябва да бъде предвидена за всяка партида животни с една и съща идентификация, и трябва да включва броя на животните.

3. Името и подписът на представителя на компетентния орган, който е проверил регистъра, и датата, на която е била извършена проверката.

В. **Документ за движение**

1. Документът за движение трябва да бъде попълнен от животновъда на базата на образец, съставен от компетентния орган; той трябва да съдържа най-малко следната информация:

— идентификационният код на стопанството,

— името и адреса на животновъда,

— общият брой на превозените животни,

— идентификационният код на стопанството по местоназначение или на следващия животновъд, или, когато животните са превозвани до кланица, идентификационният код или името и местоположението на кланицата, или в случай на преместване към друго пасище, мястото на местоназначението,

— данните, свързани с транспортните средства или с превозвача, включително номера на разрешителното на превозвача,

— датата на тръгване,

— подписът на животновъда.

2. Считано от определената дата съгласно член 9, параграф 3, за животни, идентифицирани в съответствие с раздел А, точки от 1 до 6, освен информацията, посочена в параграф 1 по-горе, документът за движение трябва да съдържа индивидуалния идентификационен код на всяко животно.

Г. **Компютърна база данни**

1. Компютърната база данни трябва да съдържа най-малко следната информация за всяко стопанство:

— идентификационният код на стопанството,

— адресът на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството,

— името, адреса и дейността на животновъда,

▼B

— видовете животни,

— вида на продукцията,

— резултатът от описа на животните, посочен в член 7, параграф 2, и датата, на която е извършен описът,

— поле за данни, определено за компетентния орган, в което той може да вписва информация относно здравето на животните, например ограничения за движение, статус или друга свързана информация в контекста на програми на Общността или национални програми.

2. Съгласно член 8, трябва да бъде направено вписване в базата данни за всяко отделно движение на животните. Вписването трябва да обхваща най-малко следната информация:

— броя на животните, които са превозени,

— идентификационния код на стопанството на отпътуване,

— датата на отпътуване,

— идентификационния код на стопанството по местоназначение,

— датата на пристигане.